

specifikace: Domáhá-li se obchodní korporace po žalovaném vydání smluvního dokumentu mimo jiné s tvrzením, že žalovaný příslušnou smlouvu podepsal za žalobkyni jako člen jejího statutárního orgánu a tuto následně žalobkyni (mimo jiné) k dokončení příslušného kontraktačního procesu (doplnění podpisu dalším členem statutárního orgánu žalobkyně) nevydal, je k projednání a rozhodnutí takové věci dána věcná příslušnost krajských soudů podle § 9 odst. 2 písm. f) o. s. ř.

§ 9 odst. 1 o. s. ř.

§ 9 odst. 2 písm. f) o. s. ř.

Ncp 51/2021

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného ve věci

žalobkyně:

Innova Healthcare a.s., IČO 06998925
sídlem Na Strži 2102/61a, 140 00 Praha 4
zastoupená advokátem JUDr. Janem Mikulášem, Ph. D.
sídlem Opletalova 1525/39, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému:

J. B.
zastoupený advokátem Mgr. Janem Suchomelem
sídlem Jana Masaryka 677/45, 120 00 Praha 2

o vydání listiny,

vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 76 Cm 101/2020, o určení věcné příslušnosti,

takto:

K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou doručenou Krajskému soudu v Praze (dále jen „předkládající soud“) dne 9. 10. 2020 domáhá, aby žalovanému byla uložena povinnost vydat žalobkyni originál nebo úředně ověřenou kopii listiny - smlouvy o převodu (blíže specifikovaného) podílu v obchodní společnosti XY, s.r.o., IČO XY, jež měla být uzavřena mezi žalovaným jako převodcem a žalobkyní jako nabyvatelem (dále též „převodní smlouva“). Uvedený žalobní požadavek žalobkyně opřela o tvrzení, že převodní smlouva měla být dne 20. 4. 2020 podepsána žalovaným nejen jako převodcem, ale žalovaným rovněž - z pozice (tehdejšího) předsedy představenstva žalobkyně - za žalobkyni jako nabyvatelku, ovšem žalovaný po jejím podpisu - a to mimo jiné přes výzvu dalšího člena představenstva žalobkyně, který hodlal převodní smlouvu za žalobkyni „dopodepsat“ a zajistit další kroky k účinnosti takového

převodu - originál či úředně ověřenou kopii smlouvy žalobkyni nevydal; žalobkyně proto podle vlastního tvrzení nemůže úspěšně požádat o zápis převodu podílu do obchodního rejstříku.

2. Předkládající soud předložil věc Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadrízený soud“) k rozhodnutí podle § 104a odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) s tím, že žalovaný vznesl námitku nedostatku věcné příslušnosti soudu.
3. Žalovaný svou námitku (§ 104a odst. 5 o. s. ř.), jež vyústí v závěr o věcné příslušnosti okresních soudů, odůvodnil tím, že žalovaný má být údajně smluvní stranou a držitelem převodní smlouvy jako věci, a to nikoliv z titulu své účasti na žalované (poznámka nadřízeného soudu - zjevně „žalobkyni“) jako obchodní korporaci, respektive, že spor nemá původ v členství žalovaného v orgánu žalované (poznámka nadřízeného soudu - zjevně „žalobkyně“) jako obchodní korporace.
4. Žalobkyně se k námitce žalovaného vyjádřila tak, že s ohledem na to, že žalovaný za žalobkyni převodní smlouvu podepsal jako člen voleného orgánu žalobkyně, má povinnost smlouvu žalobkyni vydat, stejně tak jako má po skončení své funkce povinnost vrátit žalobkyni veškeré dokumenty, a proto se jedná o spor týkající se výkonu funkce žalovaným podle § 9 odst. 2 písm. f) o. s. ř. Jelikož „je žalovaný kromě skutečnosti, že je členem voleného orgánu, také akcionářem společnosti“, vztahuje se na něj podle žalobkyně „i druhá část hypotézy § 9 odst. 2 písm. f) o. s. ř., tedy že jde o spor mezi obchodní korporací a jejími členy“.
5. Podle § 9 odst. 1 o. s. ř., nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy.
6. Podle § 9 odst. 2 písm. f) o. s. ř., krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně ve sporech mezi obchodními korporacemi, jejich společníky nebo členy a členy jejich orgánů nebo likvidátory, jde-li o vztahy týkající se výkonu funkce členů orgánů nebo likvidace.
7. Žalobkyně se v tomto řízení domáhá, aby žalovanému, který měl být předsedou jejího představenstva v rozhodném období, byla uložena povinnost vydat jí převodní smlouvu (respektive její originál či úředně ověřenou kopii), a to na podkladě tvrzení, že žalovaný se na příslušném kontraktačním procesu účastnil nejen jako jeho přímý účastník (osobně v pozici převodce příslušného podílu), ale rovněž nepřímý, a to jako (tehdejší) předseda statutárního orgánu (představenstva ve smyslu § 435 a násl. zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „ZOK“) žalobkyně jako obchodní korporace ve formě akciové společnosti (§ 1 odst. 1 a 2 ZOK), která měla být druhou účastnicí takového právního jednání (v pozici nabyvatele příslušného podílu). Vydání převodní smlouvy přitom žalobkyně po žalovaném požaduje právě za účelem dokončení příslušného kontraktačního procesu (tedy „dopodepsání“ převodní smlouvy dalším členem představenstva žalobkyně) a následně vlastního zápisu převodu do obchodního rejstříku.
8. Takto žalobkyní vymezený předmět řízení - jenž je přitom určující pro stanovení věcné příslušnosti soudů ve sporném občanském soudním řízení (viz například usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 2. 2012, sp. zn. I. ÚS 3348/10) - nemůže, než vést k závěru, že se jedná typově o spor podle § 9 odst. 2 písm. f) o. s. ř., neboť jde o spor mezi žalobkyní jako obchodní korporací a žalovaným jako předsedou jejího statutárního orgánu v rozhodném období, jenž má současně svůj základ ve výkonu funkce v představenstvu žalobkyně ze strany žalovaného (takového výkonu funkce se „týká“).
9. Na uvedeném závěru pak nemůže ničeho změnit ani obsah příslušné námítky žalovaného, když tato je založena pouze na obecně formulovaném (a nesprávném) závěru (že žalovaný má být údajně smluvní stranou a držitelem převodní smlouvy jako věci, a to nikoliv z titulu své účasti na žalobkyni, respektive, že spor nemá původ v členství žalovaného v orgánu žalobkyně), aniž by

součástí námitky bylo rovněž příslušné úvahové východisko, na jehož základě žalovaný příslušný závěr učinil. Jinak řečeno, námitka žalovaného postrádá faktický argumentační potenciál.

10. Bezpředmětným, a to z hlediska závěru nadřízeného soudu o věcné příslušnosti krajských soudů podle § 9 odst. 2 písm. f) o. s. ř., je pak i tvrzení žalobkyně, že žalovaný je „také akcionářem společnosti“, když z hlediska § 9 odst. 2 písm. f) o. s. ř. (s nímž přitom výslovně žalobkyně takovou okolnost spojuje) je případné vlastnictví akcií žalovaným bezvýznamné, přičemž aplikace § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř. je - s ohledem na předmět řízení vymezený žalobkyní v žalobě - v posuzované věci vyloučena.
11. S ohledem na vše shora konstatované rozhodl nadřízený soud podle § 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř., že k projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 26. ledna 2021

JUDr. František Kučera
předseda senátu

